

hvorpaa de havde taget deres Opgave. Deri kan jeg give ham Ret, men de var ogsaa nedsatte under en anden Forudsætning end den, hvorunder vi nu tager Spørgsmaalet om Havne paa Vestkysten op; de skulde nemlig tilvejebringe Forslag til Anlæg af Handels-, Trafik-, Nød- og Fiskerihavne; derved fik deres Overvejelser et stort Omfang og Resultaterne stor finansiel Rækkevidde. Saa højt gaar vore Ønsker om Havne paa Vestkysten ikke nu. Vi ønsker Fiskerihavne og kun Fiskerihavne. Har der været nogle herinde i Hovedstaden, som har modvirket Løsningen af Vestkysthavespørgsmaalet af den Grund, at der samtidig var Tale om Trafikhavne, kan de nu ganske rolig lægge sig, thi vi ønsker nu kun Fiskerihavne. Gud bevares, vil man ogsaa give os Trafikhavne, har vi selvfølgelig ikke noget imod det, men vi har anset det for praktisk at indskrænke Fordringerne til Fiskerihavne.

Det interesserede mig meget at høre de Bemærkninger, det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) fremsatte om billig Petroleum. Det ærede Medlem talte om at skaffe billig Petroleum — eller, naar jeg skal udtrykke mig rigtigt, talte han maaske nærmest om, hvor dyr vor Petroleum var, og navnlig om, hvor stor en Udgift det var for Landmænd og Fiskere. Men et andet Spørgsmaal, der har overordentlig stor og faktisk større Betydning, end hvad Udgiften for Fiskere og Landmænd er, skønt det kan betyde nok for dem, er, om vi med den nuværende Samfundsordning kan bryde Trusterens Magt. Kan vi ikke det, vil det være et væsentligt, ja, næsten det eneste Argument for et socialistisk Samfund. Men her synes jeg at forstaa, at det ærede Medlem fra Horsens mente, at der ogsaa under den nuværende Samfundsordning kunde skaffes billig Petroleum og Midler mod disse Truster, og saa falder jo Argumentet for den nye Samfundsordning væk. Det ærede Medlem fra Horsens var endda saa sikker i denne Sag, at han rettede en stærk Brejdelse mod den tidligere Landbrugsminister, fordi denne ikke havde skaffet billig Petroleum. Det ærede Medlem er jo tidligere her i Tinget fremkommet med Forslag til at fremskaffe billigt Sukker, et Forslag, der maaske ikke var saa vellykket, og da han synes at have studeret den heromhandlede Sag grundigt frem for alle andre, vil jeg henstille til ham, at han selv fremkommer med Forslag til at skaffe billig Petroleum i Stedet for at falde over den stakkels

Landbrugsminister. Jeg forsikrer, at det vilde interessere mig overordentligt, og jeg vilde for mit Vedkommende tage paa et saadant Forslag med yderste Velvillie.

Jeg vil ligesom det ærede Medlem fra Vraa (Grønborg) henstille til den højtærede Trafikminister at forandre Hæstrup Billetsalgssted til Holdeplads. Det er en gammel Sag, som for Resten har mødt Sympati hos tidligere Trafikministre, men Ministerierne har jo skiftet saa hurtigt, at den ene Minister snart ikke har faaet Tid til rigtigt at gøre, hvad han mente skulde gøres. Denne Holdeplads har et Billetsalg, der er lige saa stort som f. Eks. Løgstørs og Tolnes, og saa er der, hvad der vejer ret betydeligt, omtrent en Mil til nærmeste Station, og der er et betydeligt og rigt Opland. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister — jeg talte for Resten om samme Sag i Fjor —, at vi faar en endelig Ordning af det Spørgsmaal. Noget lignende gælder Sønderskov Holdeplads mellem Hjørring og Sindal.

Endelig vil jeg gerne gøre en Henstilling til den højtærede Forsvarsminister angaaende Forholdene paa Trekroner. Mandskabet derude har i det sidste Par Maaneder faaet fordærvet Flæsk og Kød af gamle Kreaturer, og dets Klager over denne Bespisning har ikke hjulpet. Man har endog fra overordnet Side sagt til dem, at det klogeste var, at de holdt inde med at klage. Det gik endog saa vidt, at de en Dag fik Sødsuppe med Maddiker i. Halvdelen af Mandskabet spiste af denne Suppe, men den anden Halvdel undlod det. Den Dag blev Klagen dog taget til Følge, saa at Sødsuppen blev taget tilbage, og saa skulde de have saa meget mere Eftermad, blev der befalet, men det fik de ikke, de fik snarere mindre. Jeg mener, at her er en Opgave for den radikale Krigsminister at tage fat paa. Det er heldigvis ikke saaledes paa alle vore Forter; men man burde i Krigsministeriet være noget varsom med, hvem man ansætter som Fortchef. Det bør ikke gaa efter ren og skær Anciennitet og ikke heller blot efter, om vedkommende nu ogsaa har tilstrækkelig Forstand paa at lede Kanoneksercits; den Mand, der skal være Fortchef, maa have Forstand paa og Interesse for alt, hvad der foregaar paa hans Fort, ogsaa for sit Mandskabs Velvære. Selv om vi gennemgaaende har et udmærket flinkt Officerskorps, findes der jo endnu desværre enkelte Elementer, som har en mærkværdig Evne til at holde den Antipati mod